

ת"פ 17959/03/18 - מדינת ישראל נגד יניב זלבאני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17959-03-18 מדינת ישראל נ'
זלבאני(אחר/נוסף)

בפני בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יניב זלבאני
באמצעות בא כוחו עוה"ד ד. דניאלי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום המתוקן

מכתב האישום אשר תוקן במסגרתו של הסדר טיעון בין הצדדים, עולה כי חודשיים טרם מעצרו ביום 22.12.18, קשר הנאשם קשר לביצוע פשע של סחר בסמים יחד עם אחיו הקטין.

הנאשם נרשם ליישומון "טלגרם" בו השתמש בקבוצת "טלגראס", לאחר שעבר אימות לשם הפיכתו ל"סוחר" ביישומון, אשר שימש בפועל את הקטין שלא היה יכול להירשם בעצמו מפאת גילו.

כך, במשך כחודשיים, הנאשם קשר עם הקטין ששימש כסוחר של סם מסוג קנבוס, בקבוצות שונות.

בכתב האישום נותרו אישומים 5, 6 ו-7 לאחר תיקונו.

על פי **אישום 5**, ביום 21.2.18 בשעה 19:51 לערך, סייע הנאשם לאחיו הקטין למכור לעוז 3.07 גרם נטו סם מסוג קנאבוס, לאחר שעוז התקשר עם הנאשם באמצעות היישומון. לאחר אימות פרטיו של עוז, אשר שלח תעודת זהות, נקבע שיגיע לקרבת ביתם של הנאשם והקטין, וכאשר הגיע, ניגש הנאשם לרכבו והעביר לו את הסם בתמורה ל-300 ₪.

על פי **אישום 6**, ביום 22.2.18 בשעה 00:34 לערך, סייע הנאשם לאחיו הקטין למכור לאיתי 2.21 גרם נטו סם מסוג קנאבוס, לאחר שאיתי התקשר עם הקטין באמצעות היישומון. לאחר אימות פרטיו, לרבות שליחת תמונת תעודת זהות,

נקבע שאיתי יגיע לקרבת ביתם של הנאשם והקטין. כאשר הגיע למקום ברכבו, שלח הודעה לקטין והמתין מספר דקות עד אשר הגיע הקטין למקום, מביתו הנמצא בסמוך, ניגש לרכב והעביר את הסם בתמורה ל-200 ₪ במזומן. כוח משטרה אשר היה במקום ביקש לעצור את הקטין, אך הוא ברח מהמקום והשליך את שטרות הכסף אותן קיבל, עד שנעצר.

אישום 7 מתאר כי ביום 22.2.18 בשעה 00:45, לאחר שהשוטרים הגיעו לערוך חיפוש בבית הנאשם בעקבות האישומים האחרונים, נמצא כי החזיק הנאשם בביתו, בצוותא חדא עם אחיו הקטין, 2 ג'וינטים, שלא לצריכתו העצמית. הנאשם והקטין החזיקו את הסם במקומות ובחדרים שונים בביתם, כאשר הסם מחולק למספר רב של שקיות. כמו כן נתפס משקל דיגיטלי, שקיות חלוקה רבות, כסף מזומן בסך 1,260 ₪ וסכום נוסף בסך 7,850 ₪.

תוך כדי חיפוש בבית הנאשם והקטין, אמרה אימם, כי כל הסמים שייכים לקטין.

כחלק מהסדר הטיעון, הודה הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בגין אישומים אלה- שתי עבירות של סיוע לסחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13+19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 + סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "פקודת הסמים" ו- "חוק העונשין"), וכן עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7א+7ג סיפא לפקודת הסמים.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר ראשון מיום 12.3.19 מתאר את נסיבות חייו המיוחדות של הנאשם, אשר מגיל צעיר משפחתו מוכרת בלשכת הרווחה על רקע אלימות והזנחת ילדי המשפחה.

הנאשם, צעיר בן 23 שנים בעת עריכת התסקיר, הבכור במשפחה המונה זוג הורים ושמונה ילדים, אשר הוצאו בהדרגתיות למסגרות חוץ ביתיות, באמצעות לשכת הרווחה. אביו תושב עזה במקור, היה נשוי בעבר ומנישואיו אלה הוא אב לארבעה ילדים, המתגוררים עם אימם בעזה. כיום מרצה מאסר לאחר שנידון ל-22 שנות מאסר. אמו של הנאשם אינה עובדת וסובלת מבעיות בריאות רבות והמשפחה מתגוררת מזה שנים במבשרת ציון, הכול כמפורט בתסקיר.

בעבר החלה המשפחה בהליכי גיור, אשר נפסקו מצדם.

שלושה מאחיו של הנאשם טופלו בשירות המבחן לנוער בגין מעורבותם בפלילים ושניים מהם היו שותפים של הנאשם לעבירות שביצע בעבר.

החל מכיתה א', למד הנאשם בבית ספר יסודי במבשרת ציון ובכיתה ה', לאחר שעבר אבחון, הומלץ על טיפול בריטלין. בעקבות בעיות משמעת והתנהגות הושעה מבית הספר והוכר כקטין נזקק והועבר לפנימייה. במסגרת ההמשך, התקשה בקבלת סמכות וגילה התנהגות אלימה ולא נקלט במעון שאליו הופנה. לדבריו, לאחר 10 שנות לימוד בבית הספר הטכנולוגי, נשר כדי לסייע לאמו בפרנסת המשפחה.

הנאשם מוכר וטופל בשירות המבחן לנוער, כקטין, החל משנת 2009, בגין עבירות של גניבת רכב, פירוק חלקים מרכב וחבלה במזיד ברכב. הוא ריצה את עונשו בכלא "אופק" ומאז מנהל אורח חיים עברייני והתמכרותי וריצה שני מאסרים נוספים כבגיר. הוא שוחרר ממאסר אחרון שנמשך שנתיים בחודש יולי 2016. מאז עבד בחברת קייטרינג, עד שעזב

לאחרונה בשל מעבר לבאר שבע.

בהיותו בן 16 שנים, החל להשתמש בסמים וסיפר שבכך מצא מענה להגברת הביטחון העצמי, בריחה מרגשות מכאיבים וטשטוש של חוויות ילדות קשות. לצד ההתמכרות לסמים, החל לפתח דפוסים עברייניים שהיו תוצר נלווה להתמכרות ולסיפור חייו הקשה.

תסקיר שירות המבחן מתאר את ההליכים הטיפוליים שהנאשם עבר במסגרת מעצרו בהליך זה, ותיאר כי הנאשם ראה במעצרו הזדמנות לעריכת שינוי באורח חייו ובדפוס התמכרותו.

בחודש מאי 2018 הנאשם שולב בקהילה "בית אור אביבה" לצורך גמילה מסמים. בעת עריכת התסקיר היה לקראת עליה לשלב ג', השלב האחרון של הקהילה - יציאה להוסטל אביבים, והביע מוטיבציה גבוהה להמשך השתלבות בטיפול.

בדיקות לאיתור סם שנערכו לו מדי יום, הראו כי הוא נמנע משימוש בסמים לאורך זמן.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם **מקבל אחריות** על העבירות באופן מלא. ברקע לביצוע העבירות משבר זהות מתמשך, אובדן של דמות אב וגדילתו במערכת משפחתית אלימה ומזניחה.

הצוות הטיפולי בקהילה דיווח כי הנאשם ערך שינוי משמעותי באופן אשר בו התייחס לטיפול ומוכנות לקבל עזרה וסיוע. בתחילה הביע קושי להסתייע בגורמים הטיפוליים, אולם בהמשך בחר בטיפול באופן מלא, החל לשתף מעולמו הפנימי והחל בשבירת המוסכמות המשפחתיות עליהן גדל במשך השנים. הנאשם הראה יכולות תפקוד גבוהות בקהילה, היה אהוב ומקובל על חבריו לקהילה, שיתף פעולה בטיפול ולתקופה מסוימת שימש בתפקיד "מתאם" בקהילה, אך לאחר מספר שבועות הופסק תפקידו, לאחר שאימץ דפוס הישרדותי בעת קושי, וקיבל את אובדן התפקיד בבגרות ובהבנה.

לדברי הנאשם, לראשונה בחייו הוא מסוגל לראות את עצמו כאדם נפרד ממשפחתו ולשאוף לעתיד טוב יותר, הוא חש מודע להתמכרותו ולהשלכות השליליות שהיו לה על חייו, למד להסתייע ולבקש עזרה והביע מוטיבציה להמשיך בטיפול ולעבור להוסטל של הקהילה, ובהמשך לקהילת הבוגרים.

באותו שלב העריך שירות המבחן כי לנאשם מצפה עבודה מרובה ולכן המליץ על דחיית הדיון בעניינו למשך 4 חודשים, לצורך השלמת ההליך הטיפולי.

תסקיר משלים מיום 3.7.19 מדווח כי לאחר תקופה של שנה בקהילה הטיפולית "בית אור אביבה", עבר הנאשם להוסטל אביבים, השייך לקהילה. במסגרת זו, הנאשם עבד על בסיס יום יומי בחברת קייטרינג, כאחראי על הסלטים. הוא הסדיר את חובותיו מול ההוצאה לפועל ולומד לקראת מבחן לקבלת רישיון נהיגה, ומתפקד כגזבר ההוסטל.

הצוות הטיפולי בהוסטל דיווח כי הנאשם עשה כבדת דרך ארוכה במהלך 14 החודשים האחרונים. הוא עורך הליך פרידה ממושך מדפוסים עברייניים נוקשים אשר במשך שנים ארוכות היוו עבורו מנגנון של הגנה והישרדות מפני הפוגעות אשר חווה בסביבתו. לצד קונפליקט פנימי ברצונותיו, הוא מתפקד באופן בוגר ואחראי בהוסטל, וניתן לסמוך עליו במקום עבודתו.

הנאשם הביע מוטיבציה להמשיך שילובו בדירת הבוגרים של הקהילה ולהמשיך להיות משולב בטיפול גם לאחר מכן. הוא מסר שאין בכוננתו לשוב ולהתגורר עם משפחתו, מתוך מודעות להשלכות שיש לכך על חייו ועל יכולתו לתפקד באורח

לאור התרשמותו מההליך הטיפולי משמעותי ומעמיק, וההערכה שהנאשם נמצא בתהליך של בניית זהות עצמית וערך עצמי חיובי. לאור בדיקות תקופתיות אשר מעידות על ניקיונו מסמים והחשיבות הרבה בהמשך הטיפול ושיוקם במצבו, הומלץ על צו מבחן למשך שנתיים אשר במהלכו ימשיך שירות המבחן ללוות את הנאשם, תוך שמירה על ניקיונו מסמים.

שירות המבחן העריך כי עונש בדמות מאסר, ולו בעבודות שירות, יפגע בתהליך שיקומו החיובי של הנאשם, אשר מצוי בשלבים משמעותיים של רכישת מיומנויות חיים בסיסיות, ולכן המליץ על עונש מציב גבול שיאפשר המשך השיקום, בדמות צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב של 300 שעות, לצד צו המבחן.

כמו כן, הומלץ על הארכת שני המאסרים המותנים אשר תלויים ועומדים נגדו.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה ציינה כי לחובת הנאשם 5 הרשעות קודמות בעבירות מסוגים שונים, ביניהן עבירות סמים, בגין ריצה הנאשם עונש מאחורי סורג ובריח במשך חודשים לא מועטים, ולחובתו גם שני עונשי מאסר מותנים.

בטיעוניה הדגישה שעבירות הסמים מביאות מאות בני אדם למדרון החלקלק של הרס עצמי שמקורו בשימוש בסם, ולנגע זה השפעות מרחיקות לכת על החברה ולכן, קובע בית המשפט העליון שיש להילחם נגד נגע זה.

מתחם העונש ההולם את האישום הראשון, נע לשיטת המאשימה בין 6 ל-12 חודשי מאסר, 8-18 חודשי מאסר לאישום השני ומאסר על תנאי עד מאסר קצר לאישום האחרון.

נוכח עברו הפלילי של הנאשם, נטען כי יש למקמו **במרכז של המתחם העונשי** ולהטיל עליו 26 חודשי מאסר נוסף להחלת התנאים, למשך 9 חודשים, מאסר על תנאי ופסילה.

הסנגור טען לעומת זאת, כי הנאשם עבר הליך טיפולי יוצא דופן והתחולל בו שינוי מהותי ביותר, במיוחד בהתחשב ברקע ממנו הגיע. התהליך שעבר בשירות המבחן הביא לתוצאות ושינוי טוטאלי. הנאשם השלים קהילה טיפולית קשה ומאז הוא בליווי צמוד של שירות המבחן, לא ביצע עבירות, נקי מסמים, עובד ויצרני, עזר לאנשים אחרים בקהילה ועל התוצאה העונשית להתייחס לכך ולהתאים למצב זה.

העבירות אשר הנאשם ביצע הן עבירות של סיוע לסחר בסם קל בכמויות קטנות, ולשיטתו, הפעלת המאסרים המותנים איננה מידתית ואינה מוצדקת ומכאן שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה.

לשיטת הסנגור, לא יתכן ששירותי הרווחה משקיעים בנאשם מאמצים כה רבים על מנת לחלצו ממעגל הפשע, והמדינה בזרועה האחרת כמאשימה, תבקש ענישה לא רלוונטית ולא מידתית.

העבריון המרכזי בכתב האישום הוא הקטין ולא הנאשם, וגם משום כך יש להאריך את התנאי, מבלי לפסול רישיון נהיגה וללא הטלת קנס שאין ביכולתו של הנאשם לשלם.

הנאשם בדברו האחרון, אמר שהתהליך הטיפולי היה לא פשוט ומורכב, והוא נמצא כיום במקום שונה לגמרי, עם

מטרות לחיים, מפעיל שיקול דעת, ולראשונה הוציא רישיון נהיגה. שירות המבחן הציע לו לימודים להמשך הדרך והוא רוצה לעזור לאנשים שנמצאים במעגל העברייני, לצאת ממנו. מכאן, הוא עותר להענישו במידתיות הנדרשת.

דין והכרעה

עבירות הסמים פוגעות בחברה עד מאוד. נגע הסמים פוגע בחלקים רבים באוכלוסייה, צעירים ומבוגרים כאחד, ומביא להתמכרות לסמים, לתופעות שליליות נלוות לשימוש בסם- פגיעה באורח חיים תקין, עבריינות רכוש ואלימות וכתוצאה מכך נפגעת החברה כולה.

עבירות הסחר הן אלה המאפשרות את הפצת הסם, ומכאן החומרה המיוחסת להן הן בחקיקה והן בפסיקה אשר דורשת כי ההחמרה עם העבריינים תהלום את חלקם בעבירות הסחר ואת מקומם בשרשרת הפצת הסם (ראו למשל: ע"פ 4295/15 אלצאנע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.5.2016)).

שלושת האישומים שנותרו בכתב האישום המתוקן מתארים עבירות שהנאשם ביצע תוך יומיים, תוך סיוע לאחיו הקטין, כשהן קשורות זו בזו בקשר הדוק ולכן יש לקבוע מתחם עונש אחד אשר יהלום את מכלול העבירות הנובעות מפרשה עבריינית זו.

נסיבות ביצוע העבירות, כפי שהן מפורטות בתסקיר, מלמדות שהנאשם סייע לאחיו הקטין, לשם התחברות כסוחר סמים ביישומון הטלגראם. בשני מקרי הסיוע לסחר, באישומים החמישי והשישי, רוכשי הסמים פנו לנאשם ואחיו הקטין באמצעות הטלגראם. האירוע המתואר באישום החמישי מתאר כי הנאשם פעל מול הקונה, מסר לו את הסמים וקיבל את התשלום תמורתם. לעומת זאת, באישום השישי, הקשר התנהל בין אחיו של הנאשם לקונה ונראה שחלקו של הנאשם במקרה זה מסתכם ברישום הראשוני כסוחר בטלגראם.

כמויות הסמים שנמכרו במקרים אלה קטנות ונעו בין 2.21 ל-3.07 גרם, וסוג הסם- קנאבוס, אינו מן הקשים שבמדרג הסמים.

העבירה הנוספת אשר בה הורשע הנאשם, היא עבירה של החזקת סמים שנמצאו בבית הנאשם ואחיו, לאחר גילוי עבירות הסיוע לסחר בסמים. באישום זה מדובר בכמות קטנה מאוד של סמים ולכן הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית.

בהתחשב בערך החברתי המוגן, בנסיבות ביצוע העבירות ובענישה הנוהגת בפסיקה בעבירות דומות, **נע מתחם העונש ההולם במקרה זה בין מספר חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים.**

העונש המתאים

הנאשם בן 24 שנה כיום, יליד שנת 1995, ביצע את העבירות המיוחסות לו לפני קרוב לשנתיים ימים.

ביצוע העבירות הוא המשך של אורח חיים קלוקל שהנאשם ניהל במשך שנים, אשר בא לידי ביטוי בגיליון הרשעותיו הכולל עבירות קודמות של החזקת סמים, קבלת נכסים אשר הושגו בפשע וגניבת רכב ועבירות רכוש נוספות, בגין ריצה

עונשי מאסר.

התבוננות על תנאי גדילתו של הנאשם כילד צעיר כפי שתוארו בתסקירי שירות המבחן מאפשרת הבנה של התדרדרותו לשימוש בסמים ובהמשך לעבריינות המתוארת.

שירות המבחן תיאר כי הנאשם עבר חיים מורכבים ורצופי משברים, במהלכם גדל במערכת משפחתית אשר לא סיפקה לו תחושת מוגנות ויד מכוונת ואף אילצה אותו לשמש בתפקיד הורי אשר לא תאם את גילו וצרכיו ההתפתחותיים. מצוקות חייו ומכאוביו הובילו אותו למציאת מפלט ולטשטוש רגשותיו באמצעות שימוש בסמים ולהתבססות התנהגות נעדרת גבולות.

בכך לא מסתכמים קשייו של הנאשם, והוא סבל גם ממשבר זהות והעדר תחושת שייכות אשר ליוו את חייו, על רקע היותו בן למשפחה מוסלמית אשר גדל בסביבה יהודית. כל אלה הקשו על הנאשם ביצירת מערכות תומכות ובבסיסו של ערך עצמי, הביאו לחסכים וקשיים שקיבלו מענה מדומה בשימוש בסם, ומכאן ועד ניהול אורח חיים עברייני קצרה הדרך. כאמור, ביצוע העבירות דנן הוא המשכו של אותו מעגל עברייני, אליו התדרדר הנאשם.

בעבירות אלה, הודה הנאשם בפני בית המשפט, וכפי שעלה מתסקירי שירות המבחן, הוא לוקח אחריות מלאה על ביצועו. הנאשם הביע חרטה כנה ואותנטית על ביצוע העבירה ולקח אחריות מלאה גם על תהליך החלמתו.

התהליך שהנאשם השתתף בו נמשך כשנתיים וכלל שנה בקהילה טיפולית, השתלבות בהוסטל השייך לקהילה, ואשר השלב העוקב בתוכנית מסוג זה הוא שילוב בדירת הבוגרים של הקהילה, תוך המשך הטיפול.

הנאשם צלח שנתיים של טיפול, תוך שהוא מגייס את מלוא כוחותיו, משנה את דפוסי החשיבה אשר אפיינו אותו קודם לכן ואשר היו הדפוסים המשפחתיים אשר על בסיסם גדל. הנאשם נדרש למתן אמון מלא בגורמי הטיפול המקצועיים, לאחר שתואר כי משפחתו אופיינה כמערכת משפחתית סגורה וחשדנית כלפי אנשים חיצוניים לה, ומכאן שניכר השינוי העצום שהנאשם נדרש לו, על מנת להתגייס להליך הטיפול.

דיווחי שירות המבחן והגורמים הטיפוליים מעלים כי מאמציו של הנאשם לא היו לשווא. הוא הצליח להשתלב בקהילה, בטיפול ובהוסטל, החל לעבוד למחייתו ונראה כי לראשונה, מזה שנים רבות, הוא צופה אל העתיד כשיש לו אופק לחיים נורמטיביים ויצרניים.

במשך תקופת הטיפול הארוכה, נבדק הנאשם בקביעות באשר לשימוש בסמים, וכל הבדיקות העידו כי הוא אינו עושה עוד שימוש בסמים.

התקופה הארוכה שבה הנאשם צעד בדרך השיקום והטיפול נתנה את אותותיה בנאשם, והנאשם שניצב היום בבית המשפט איננו אותו נאשם שביצע את העבירות, עובר להליך הטיפול. אלא שעל אף הדרך הארוכה והשיקום המוצלח שהנאשם עבר, הנאשם עדיין זקוק לליווי ותמיכה של הגורמים הטיפוליים, ונדמה שבמיוחד במקרה מסוג זה, לא לעולם חוסן, והנאשם נדרש למעטפת שתוסיף ותחזק את הדפוסים הטובים שרכש לאחרונה.

מכאן נובעת המלצת שירות המבחן, אשר על פיה השתת עונש מאסר ולו כזה שירוצה בעבודות שירות, תפגע במאמצי השיקום של הנאשם ותוריד אותם לטמיון, וניכר שמקרה זה הוא אחד המקרים המיוחדים אשר בהם נתונה לבית המשפט

לסטות ממתחם העונש ההולם, בשל שיקולי שיקום.

ראיתי לנכון להשתמש בסמכות הנתונה לי על ידי החוק לחרוג ממתחם הענישה כלפי הצד המקל במקרה בו הנאשם השתקם או אם קיים סיכוי של ממש שישתקם.

שיקום, לטעמי, לא חייב להתבצע באמצעות גורמים חיצוניים כהליך גמילה, שרות המבחן וכדו'. לעיתים, השיקום הוא שיקום עצמי המתבצע דרך עבודה עצמית של הנאשם והמבוסס על כוח רצונו של האדם.

ראיתי לפניי אדם צעיר ומכור לשעבר אשר חטא כמתואר, וכעת הוא חש כישלון צורב בשל מעשיו. תחושה זו לעיתים נובעת כתוצאה מסנקציה משפטית, ולעיתים, כפי שקרה וקורה במקרה דנן, היא נובעת מתהליך שעבר על הנאשם עצמו באמצעות ההליך המשפטי ובחסותו עוד בטרם נכתבה ה"שורה התחתונה" של גזר הדין.

שוכנעתי, וכך עולה גם מכתב האישום ומדבריו של הנאשם, כי בבסיס מעשיו של הנאשם עמדה חוסר מחשבה תחילה וכניעה לדחפיו ולהתמכרותו.

אני סבור, לאור המפורט לעיל, כי ניתן להסיק שהנאשם עבר הליך של שיקום.

שיקום, ככל חזרה בתשובה, מקורו בהכרת החטא, בהכרת חומרתו ובתחושה כי מדובר בנקודת מפנה שממנה ואילך "ימריא" החוטא מעלה לדרך חדשה.

לטעמי, במקרה דנן, גוברים שיקולי השיקום על השיקולים שבאינטרס הציבורי. הנאשם עבר במסגרת ההליך הפלילי הקשור לתיק זה, חקירות ודיונים משפטיים שהציבו אותו אל מול המערכת. אני סבור, כי זה הזמן לפתוח לו פתח, ולו קטן, כדי להחזירו לתחום הנורמטיבי, לצידה של המערכת ולא לנגדה.

לאור כל אלו, נדמה כי עונשו צריך שיפחת מחלקו **התחתון** של מתחם הענישה ההולם, בשל שיקומו המוכח כפי שהובע לעיל וכפי שפורט על ידי שירות המבחן, ובשל העובדה כי הטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות משמעו פגיעה משמעותית בתעסוקתו המהווה חלק מהליך שיקומו, כפי שפורט לעיל.

כל אלו, ישמשו גם כנימוקים להארכתו של המאסר המותנה ולהפיכתו לעונש צופה פני עתיד. מי שנוטל גורלו בידו ומשתקם, יזכה כי בית המשפט ייטול את ידו ויסייע לו בכך בבחינת "**הבא להיטהר מסייעין בידו**".

לטעמי, מן הראוי להטיל בעבירות מעין אלו (עבירות הכרוכות בשימוש או סחר בסמים מסוכנים) קנס אשר יש בו כדי להדגיש את מהותה הכלכלית של העבירה. לטעמי, הקנס ראוי שייגזר מן הרווח הכלכלי שנבע ממעשה העבירה, וכך אעשה אף במקרה דנן.

על כל אלו, תוסף העובדה כי הנאשם שהה מספר חודשים במעצר מלא ובתנאים מגבילים בהיותו בקהילה המשקמת.

לחובת הנאשם שני מאסרים מותנים ברי הפעלה: בת"פ 56569-02-15 נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם יעבור על עבירה של החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית, תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. כך גם, בת"פ 5309-07-15 נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי על כל עבירה לפי פקודת הסמים, במשך 3 מיום שחרורו ממאסר.

שני המאסרים המותנים חלים בענייננו והעבירות שהנאשם ביצע בתיק זה מביאות להפעלתם, אלא שגם המחוקק ראה חשיבות מיוחדת בהמשך שיקומו של אדם העובר טיפול למשתמשים לסמים. כך נקבע בסעיף 85(א) לחוק העונשין, כי במקרה כזה, בית המשפט רשאי להשתמש בסמכותו להאריך את המאסר המותנה, וזאת לפי סעיף 56 לחוק העונשין, יותר מפעם אחת, אם שוכנע כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו של האדם, כי הפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור, וכי אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי.

בהתחשב בהליך השיקומי המתואר כאן בהרחבה, בהתחשב בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, כפי שנפרשו כאן בהרחבה, סבור אני, כאמור, כי מדובר באחד המקרים המתאימים להארכת המאסר המותנה בהתאם לאמור בסעיף 56 לחוק העונשין, וכך אני קובע.

נוכח כל האמור, לאחר ששקלתי את כל הנדרש, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות. שירות המבחן יגיש תכנית מתאימה לאישור בית המשפט, וזאת תוך 45 יום.**
- 2. צו מבחן למשך שנתיים מהיום אשר במהלכו ילווה שירות המבחן את הנאשם ויפקח את המשך שיקומו.**
- 3. המאסרים המותנים אשר הוטלו בת"פ 56569-02-15 ובת"פ 5309-07-15 מוארכים בזאת ויחולו למשך שנתיים נוספות מהיום.**
- 4. נוכח מהות העבירות ועניינה של ההרשעה - אני מכריז על הנאשם כ"סוחר סמים".**
- 5. המוצגים בתיק יחולטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעתו של רשם המוצגים. רשמתי לפני את בקשתו של בא כוח הנאשם להחזר חפציו האישיים של הנאשם. תגובת המאשימה תינתן בעניין חפצים אלו עד ליום 1.12.19. אי מתן תגובה תיחשב כהסכמה למבוקש.**
- 6. קנס בסך ₪ 3,000 או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.4.20 או שייגבה מכספי ההפקדה או מסכומי כסף אחרים אשר נתפסו בתיק זה.**
- 7. עם תום ההליכים המשפטיים - יפוגו תנאי השחרור ועימם ההפקדות. כספים שהופקדו יוחזרו לאחר תשלום הקנס ובכפוף לכל דין או לבקשת חילוט, ככל שתוגש.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט תשרי תש"פ, 28 אוקטובר 2019, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.